

Ismaaeel^(a.s) Kī Paidaish

Taurait : K̄hilqat 16:1-16

Saarah Ibraaheem^(a.s) kī beewī theeñ, aur bahut saalon ke baad bhī unse koī aulaad paidā naheen huī. Saarah ke paas ek Misrī naukraanī thī jiskā naam Haajirā thā.⁽¹⁾ Saarah ne Ibraaheem^(a.s) se kahā, “Allaah taa’alā ne mujhe aulaad naheen dī hai to merī naukraanī se shaadī kar leejie. Ho saktā hai ki usse hameñ koī aulaad haasil ho jaae.” Ibraaheem^(a.s) apnī beewī kī baat se raazī ho gae.⁽²⁾

Kanaan kī zameen par das saal rahne ke baad Saarah ne apnī naukraanī Haajirā ko Ibraaheem^(a.s) kī dusrī beewī banaayā.⁽³⁾ Allaah taa’alā ke fazl se Haajirā haamilā hueeñ, to unko apne upar bahut faḡhr huā aur wo Saarah ko neechā dekhne lageeñ.⁽⁴⁾ Tab Saarah ne Ibraaheem^(a.s) se kahā, “Āpkī wajah se mere saath burā suluk kiyā jā rahā hai. Maine apnī naukraanī ko āpko diyā aur wo jab haamilā ho gaī hai to mujhe neechā dekhne lagī hai. Allaah taa’alā hī faislā karne waalā hai ke ham donoñ me se kaun sahī hai.”⁽⁵⁾ Ibraaheem^(a.s) ne Saarah se kahā, “Wo tumhaarī naukraanī hai aur tum uske saath waisā suluk kar saktī ho jo tumheñ lagtā hai ke sabse acḡhā hai.” Saarah ne Haajirā ke saath itnā burā bartaaw kiyā ki wo unke paas se bhaag gaeñ.⁽⁶⁾

Allaah taa’alā ke farishte ne Haajirā ko ḡhuñdhā aur unko registaan me ek paanī ke jharne ke kinaare baiṡhā paayā. Ye jharnā shahar Shur ko jaane waalī ek saḡak ke kinaare thā.⁽⁷⁾ Farishte ne puchā, “Haajirā, Saarah kī naukraanī, tum kahañ se ā rahī ho aur kahañ jā rahī ho?” Haajirā ne jawaab diyā, “Main apnī maalkin Saarah ke paas se bhaag kar ā rahī huñ.”⁽⁸⁾ Allaah taa’alā ke farishte ne kahā, “Tum apnī maalkin ke paas waapas jao aur uskā kahnā maano.”⁽⁹⁾

Tab Allaah taa’alā ke farishte ne Allaah taa’alā kā paīgaam sunaayā, “Tum se pushteñ āge baḡheñgī aur itne log hoñge ki koī gin bhī nā sake.”⁽¹⁰⁾ Tab farishte ne kahā, “Tum ko ek beṡā paidā hogā jiskā naam Ismaaeel hogā, jiskā matlab hotā hai, ‘Allaah taa’alā ne sunā,’ kyunki Allaah taa’alā ne tumhaarī duā ko sun liyā hai.”⁽¹¹⁾ Ismaaeel registaan me ek āzaad jaanwar kī tarah bahut tez dauḡegā. Wo apne bhaaeeyoñ ke mashrik me raheḡā.”⁽¹²⁾

Haajirā ne Allaah taa’alā ke paīgaam ko sunā aur kahā, “Allaah taa’alā wo hai jo hameñ dekhtā hai aur ab main usko samajh gaī huñ ki wo hameñ, har waqt dekhtā hai.”⁽¹³⁾ Usī jagah par ek kuañ thā jiskā naam unhone ‘Bair-Lahī-Roī’ rakhā, jiskā matlab thā, ‘Allaah taa’alā sab dekhne waalā hai.’ Wo kuañ shahar Kadesh aur Bared ke beech me thā.⁽¹⁴⁾

Haajirā ne ek beṡe ko paidā kiyā aur unkā naam Ismaaeel rakhā gayā.⁽¹⁵⁾ Ismaaeel^(a.s) kī paidaish ke waqt Ibraaheem^(a.s) kī umr ḡhiyaasī saal thī.⁽¹⁶⁾